

condition of the formation of educational activity involves the determination of its quality characteristics, the impact on learning activities, possible prospects for the development of actualization. The article is devoted to the research of professional competence of the university teacher as a component of increasing motivation to study of the future English teachers. University teacher professional competence includes the following components: a real teacher has to master the knowledge of his/her subjects, to love children, to know their age characteristics, to awaken in the students the desire for knowledge. In order to form positive motives of teaching and learning the teacher must be interested in the subject he/she teaches, has a creative approach to teaching, awareness and broad erudition, be an influential example for the students. Formation of valuable motives of educational activity largely depends on the relationship between the teacher and students, which is regulated by the teacher's pedagogical tact. It should be noted that the teacher's involvement of students into interactive learning helps create a favorable psychological climate. The psychological climate reflects the qualitative aspect of interpersonal relations and is a combination of psychological conditions conducive to productive joint activities.

Key words: competence, motivation, the dominant motif, teaching and learning activities, online learning, psychological climate.

УДК 371.133:372.878

Дікун Ірина Анатоліївна,
аспірант, Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова, м. Київ

ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ У ДИСКУРСІ ЙОГО ПРОФЕСІЙНОГО ТА ОСОБИСТІСНОГО СТАНОВЛЕННЯ

У статті висвітлено значення практичної підготовки майбутніх учителів музики в контексті як професійного, так і особистісного становлення майбутнього фахівця. Акцентовано увагу на творчому аспекті педагогічної практики, який передбачає інноваційний характер музично-педагогічної діяльності та дозволяє розглядати її як умову, засіб і результат формування досвіду творчої діяльності майбутнього вчителя музики.

Ключові слова: практична діяльність, педагогічна практика, творчий розвиток, інноваційна музично-педагогічна діяльність.

Постановка проблеми. У сучасних умовах реорганізації та розвитку вищої та середньої професійної освіти значно підвищуються вимоги до якості підготовки майбутніх фахівців, їх готовності до здійснення творчої педагогічної діяльності, що сприятиме розкриттю професійно-особистісного потенціалу майбутнього педагога, його загальнопедагогічному та загальнокультурному розвитку.

Мистецька освіта спрямовує професійну підготовку майбутніх педагогів-музикантів на операціоналізацію її теоретичних і діяльнісних компонентів шляхом залучення до дій, максимально наближених за змістом та умовами до майбутньої музично-педагогічної діяльності. У зв'язку з цим зростає роль педагогічної практики як важливого напрямку практичної підготовки, нового етапу входження студента в майбутню професію. Саме в педагогічній практиці діалектично поєднується нормативно-регламентований та творчий компоненти музично-педагогічної діяльності, що забезпечують професійний та особистісний розвиток майбутнього спеціаліста.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми змісту і організації педагогічної практики у загальному педагогічно-теоретичному аспекті вивчали О. О. Абдуліна, А. Алексюк, С. Архангельський, А. Бойко, С. Гончаренко, О. Дубасенюк, В. Журавльов, Н. Загряжкіна, І. Зязюн, І. Ісаєв, Г. Коджаспірова, М. Козій, В. Краєвський, Н. Кузьміна, О. Мороз, О. Міщенко, Н. Ничкало, С. Сисоєва, В. Сластьонін, Л. Хомич, С. Шиянов, Г. Шулдик, О. Щербаков та ін.

Суттєвий внесок у вивчення питань практичної підготовки майбутніх учителів музики зробили Е. Б. Абдулін, Л. Г. Арчажнікова, А. Болгарський, І. Боднарук, Т. Бодрова, В. Бриліна, Т. Горобець, Л. Ісаєва, Г. Кожевніков, Л. Масол, І. Найдюнов, Г. Падалка, Е. Печерська, І. П'ятницька-Позднякова, Г. Яковлева та ін. У своїх дослідженнях вищезазначені автори розглядають педагогічну практику як важливу складову практичної підготовки майбутніх педагогів-музикантів, провідний чинник формування їх професійних якостей і професійної компетенції.

Мета статті – розкриття значення педагогічної практики у дискурсі професійного та особистісного становлення майбутнього вчителя музики як необхідної умови та дієвого засобу підготовки фахівця, спроможного до творчої музично-педагогічної діяльності, самореалізації, професійного вдосконалення.

Результати дослідження. Визначення ролі педагогічної

практики як невід'ємної складової процесу професійної підготовки майбутніх учителів музики вимагає розкриття сутності понять «практика», «педагогічна практика».

Термін «практика» (від грецького *praxis, prakseos*) означає «діяння», «активність», «діяльність» і розглядається у філософській літературі як виключно суспільна діяльність, що має конкретно-історичний зміст, охоплює увесь діапазон чуттєво-предметних дій, усі види активності, виступає процесом соціалізації, гуманізації середовища, самої людини, її результати набагато ширші знань і користі, раціонального і прагматичного. Основною функцією практики вважається створення умов для цілісного функціонування людської особистості, формування у ній різноманітних потенціалів і здатності ставитись до дійсності універсально, у тому числі пізнавально і ціннісно-орієнтаційно [9, с. 244-247].

Як бачимо, зміст поняття «практика» розкривається через категорію «діяльність». У встановленні взаємозв'язку між практикою та діяльністю В. Сагатовський зауважує, що практика є синтезом діяльності та природноісторичного процесу. Момент практики фіксує ступінь оволодіння суб'єктом об'єктивною реальністю (ідеал діяльності) і ступінь «вписаності» діяльності у закономірний світ об'єктивності [8, с. 82]. Ш. Алієв доводить: практика завжди діяльна, виводиться із діяльності, беззаперечно співпадає з нею, діяльність є категорією практики (В. Лекторський), але діяльність не завжди можна кваліфікувати як практику [1].

Також необхідно відзначити, що в цілому практика є діяльністю з перетворення світу у відповідності з інтересами людини, яка включає в себе творчо-креативні дії, які змінюють, перетворюють навколишній світ і створюють основний, визначальний рівень власне практики.

Вважаємо за необхідне звернути увагу на важливість домінування саме творчого діяння (праксіс) у практиці. На цьому наголошує у своїх дослідженнях Ш. Алієв, який осмислює поняття «освоююча практика» як категорію творчості і розглядає її різновиди: виробнича практика (творчість як виробництво) та витворювальна практика (як людинотворча діяльність, людинотворчість, самоствердження людини). Вчений стверджує, що у сучасному світі людинотворча діяльність (PRAXIS) витіснилася на другий план у практиці, поступившись місцем технологічній предметотворчій діяльності (TEKQNE), що знецінює роль людини як автора, творця, унікальної особистості,

притаманну їй екзистенціальну неповторність і поневоле твореною предметністю. Уникнути такої диспропорції у практиці науковець вбачає можливим через звільнення творити дійсність «осмисленим мисленням», мірами раціональності, стати на шлях людинотворення, яке впоралося б із набутою міццю предметотворення.

На філософсько-методологічному рівні практика найчастіше розробляється в аспекті теорії і практики. Дані категорії діалектично взаємопов'язані і становлять єдність протилежностей, у якій провідна роль належить практиці. По відношенню до пізнання практика виступає: її джерелом, рушійною силою, надає необхідний фактичний матеріал, що підлягає узагальненню і теоретичному обґрунтуванню; стає сферою «прикладання» знань; слугує критерієм перевірки істинності результатів пізнання.

Таким чином, у філософській науці категорія «практика» визнається універсальним, поліфункціональним поняттям, що слугує основою пізнання, критерієм істини, охоплює ставлення людини та суспільства до природи, інститутів життя, відносини між людьми; розглядається як процес та результат суто людської форми діяльності, соціальний вид зв'язку суб'єкта та об'єкта; як всезагальна основа та рушійна сила розвитку людського суспільства.

Практика охоплює процеси практичної діяльності у різноманітних сторонах предметного буття людини і постає у двох основних формах: матеріального виробництва (предметно-перетворювальна) та соціально-історична (соціально-комунікативна). Найпоширенішою формою соціально-історичної практики є педагогічна практика. В контексті аксіологізації філософії освіти визначені ціннісні засади сучасної педагогічної практики, серед них: гуманізм; демократизм; креативність як форма продуктивного, творчого та інноваційного ставлення до себе, світу, своєї діяльності; відповідальність; толерантність [11, с. 180]. Як бачимо, утвердження методології творчості, креативності в інноваційних підходах до визначення ціннісної ролі педагогічної практики постає одним з головних питань сучасної освітньої політики і спричиняє його дослідження у психолого-педагогічній науці.

Практика знаходиться у полі зору науковців у психологічному аспекті самовизначення, самоорганізації та самореалізації як форма розвитку особистості майбутнього педагога, де здійснюється процес усвідомлення та інтенсивного розвитку професійного «Я» (Є. Клімов, М. Козій, А. Козир, І. Колеснікова, В. Орлов, Т. Смірнова, І. Трофімова та ін.). Л. Куліненко стверджує: практика забезпечує занурення особистості в реальний виробничий процес, пізнання його не тільки ззовні, тобто на основі теоретичних знань, а й із середини, у всій повноті виробничої діяльності, конкретики, життєвості [6, с. 96]. На думку А. Болгарського, Т. Бодрової, саме педагогічна практика стає однією із провідних подій у житті студента, важливим шаблоном його особистісно-професійного зростання [2, с. 6].

Отож, педагогічна практика передбачає входження студента в нову педагогічну реальність, що надасть йому можливість ствердитися у новій статусно-рольовій позиції. Відтак, педагогічна практика – не лише засіб набуття професійних знань, умінь та навичок, а й реальне соціально-психологічне поле особистісного зростання майбутнього педагога. З позиції психології педагогічна практика студентів розглядається як важлива соціально-психологічна умова та дієвий засіб професійної підготовки майбутнього вчителя.

Як педагогічна категорія, «практика» є складовою частиною навчально-виховного процесу вищої школи, організаційною формою навчання у вищих навчальних закладах, мета якої – навчити студентів творчо використовувати в педагогічній діяльності науково-теоретичні знання та практичні навички, отримані під час вивчення педагогіки, психології, фахових методик і спеціальних дисциплін, сприяти розвитку у

майбутніх учителів інтересу до науково-дослідницької роботи в галузі педагогічних наук.

Категоріальний статус педагогічної практики, на думку Г. Майського, виражений у специфічних формах організації навчально-виховного процесу у вищих навчальних закладах як: форма професійної підготовки майбутнього педагога; соціально-педагогічна форма активної діяльності; початкова форма усвідомленого нагромадження майбутнім педагогом педагогічного досвіду й формування його професійної кваліфікації й майстерності; комплексна форма організації навчання; системотворча ланка професійної підготовки у ВНЗ; особистісно орієнтована форма навчання; форма саморегулювання; форма з поступово-послідовним контрольно-діагностичним супроводом, що визначає динаміку зростання й розвитку студента як професіонала [7, с. 564-565].

Практика як об'єктивне явище педагогічної діяльності відображається у різних ракурсах його трактування, як-то: специфічна форма підготовки майбутнього фахівця; вид практичної діяльності студентів; засіб, що забезпечує єдність теоретичної та практичної підготовки студентів до різнобічної педагогічної діяльності.

Провідним принципом до здійснення практичної підготовки визначено принцип педагогічної спрямованості, який уможливує природне входження студента в майбутню професію. В даному аспекті практика постає як квазіпрофесійна діяльність (В. Зінченко, І. Зязюн, Р. Дорогих, В. Король, Л. Куліненко, В. Семиченко, П. Щербань та ін.), тобто як діяльність студента, яка є навчальною за формою й професійною за змістом, що являє собою трансформацію змісту й форм навчальної діяльності в адекватні їм, гранично узагальнені, зміст і форми професійної діяльності.

Основним змістом педагогічної практики визнається педагогічна діяльність. Діяльнісний підхід дозволяє відобразити у процесі практичної підготовки пізнавальну та творчу діяльність студентів. Ключовим завданням педагогічної практики є розвиток індивідуальних творчих здібностей майбутніх учителів, що передбачає більшу диференціацію та індивідуалізацію змісту та організації практики (О. Абдулліна).

Педагогічну практику майбутніх учителів музики у своєму дослідженні І. Боднарук розглядає як особливу форму навчальної діяльності студентів, що спрямована на закріплення та поглиблення набутих суспільно-політичних, психолого-педагогічних, фахових і методичних знань, удосконалення сформованих умінь і навичок з метою підготовки студентів до вирішення завдань музично-естетичного виховання школярів [3, с. 42]. Т. Горобець, Т. Завадська формулюють поняття «педагогічна практика» у контексті підготовки майбутнього керівника та вчителя музики як особливий вид навчальної діяльності, спрямований на формування в студентів інтересу до обраної професії, знань, умінь та навичок роботи щодо різних видів музичної діяльності, здатності до педагогічно доцільного спілкування з дітьми й ефективного застосування набутих загальнонаукових і методичних знань та вмінь у реальному педагогічному процесі [4, с. 14-15].

Педагогічна практика студентів музично-педагогічного спрямування носить комплексний (як комплекс різних видів педагогічних практик; єдність навчальної та позакласної виховної роботи), інтегративний (як синтез суспільно-політичних, психолого-педагогічних, методичних та фахових знань), безперервний (здійснюється впродовж усіх етапів навчання (у коледжах – з II курсу)), творчий (пошук і реалізація ефективних методів та прийомів роботи, відмова від стереотипів, впровадження інноваційної діяльності у практику) характер, що постійно і послідовно ускладнюється.

До генералізованих функцій педагогічної практики майбутніх учителів музики віднесемо: навчальну (передбачає актуалізацію теоретичних та методичних знань, формування системи педагогічних та спеціальних вмінь та навичок);

розвивальну (виявляється у розвитку пізнавальної та творчої активності студентів, педагогічного мислення, формування дослідницьких умінь); виховну (розвиток професійних інтересів, ціннісного ставлення до майбутньої професії, потреби в самоосвіті, самореалізації); діагностичну (виявлення особистісних та професійних якостей майбутнього педагога-музиканта, перевірка ступеня готовності до музично-педагогічної діяльності); адаптаційну (ознайомлення з різними типами навчально-виховних закладів, організацією їх роботи, адаптація до режиму педагогічного процесу, включення у нові взаємовідносини студента із педагогічним середовищем для виконання педагогічних ролей).

Специфічними функціями саме музично-педагогічної практики відзначимо: гедоністичну (збагачує естетичні потреби, переживання, приносить радість та насолоду від залучення до музичної діяльності, емоційне захоплення від можливості творчої самореалізації, сприяє стійкій мотивації захопленого ставлення до пізнання музичного мистецтва); комунікативну (емоційне переживання художньо-образної музичної мови як розширення та збагачення емоційних вражень, уяви, фантазії; діалогічне художнє спілкування у різних формах як можливість самовдосконалення; становлення особистісних смислів через емпатію, художнє переживання, співтворчіс; можливість реалізації креативного творчого спілкування з музичним мистецтвом); культуротворчу (як процес усвідомлення та утвердження майбутнім педагогом-музикантом власного соціально-культурного життя, у якому розкривається унікальне особистісно-професійне «Я», відбувається самореалізація на основі культурних пріоритетів, гуманістичного ідеалу, забезпечує відкритий загальнокультурний розвиток майбутнього педагога-музиканта).

У педагогічній практиці взаємообумовлюються нормативно-регламентований (орієнтує на чинні програми, навчальні плани, рекомендації щодо проведення практики тощо) і творчий компоненти (передбачає постійний пошук нових способів реалізації навчально-виховних завдань у музично-педагогічній діяльності з метою творчого розвитку суб'єктів педагогічної взаємодії засобами музичного мистецтва).

Г. Старєва зауважує, що педагогічна практика повинна мати перед собою мету – розвиток творчості, фантазії майбутнього вчителя і вихователя та проявлятися у розробці та проведенні нетрадиційних уроків, внесення в їх хід нестандартних ситуацій, насичення елементами пошуку альтернатив на протязі книжковим і вчительським шаблонам.

Педагогічна практика, з одного боку, спрямовується на закріплення та реалізацію набутих студентами знань, умінь та навичок, необхідних для діяльності педагога-музиканта, з іншого – стає засобом його творчого розвитку та саморозвитку, формування професійно значущих якостей і готовності до інноваційної педагогічної діяльності.

Для нашого дослідження важливим стає творчий аспект педагогічної практики, який передбачає застосування майбутнім педагогом-музикантом інноваційної діяльності, що безпосередньо пов'язана з пошуком нових форм, методів, технік музично-педагогічної діяльності і, відтак, розкриває власний професійний потенціал особистості студента, формує його творчі здібності. Саме такий підхід дає можливість розглядати практику як засіб формування креативності та творчості, коли практика вимагає використання знань у новій площині вирішення практичних задач, коли знання стають «живими», здатними проектуватися на практиці в якісно нові дії.

Звернення до інноваційної стратегії організації навчально-виховного процесу передбачає забезпечення творчої спрямованості музично-педагогічної діяльності майбутнього вчителя музики і, на думку А. Болгарського, І. Дичківської, Т. Бодрової, орієнтує на формування готовності особистості до динамічних змін у соціумі за рахунок здібностей до творчості, здатності до передбачення на основі постійної переоцінки цінностей, налаштованості на конструктивні дії у нових непередбачуваних ситуаціях [2, с. 11].

Як відмічає К. Завалко, інноваційна діяльність являє вищий ступінь педагогічної творчості, винахідництво в педагогічній практиці, що спрямоване на формування творчої особистості [5, с. 27].

Розвиток творчих якостей, музично-творчих, загально-мистецьких здібностей, ініціативності, самостійності, пізнавальної активності, музично-педагогічної креативності, відмови від шаблонів та стереотипів, самоаналізу та самооцінки можливий лише в умовах активної практичної діяльності, саме тому педагогічна практика стає потужним засобом професійно-особистісного зростання майбутнього фахівця. Як відмічає Т. Танько, педагогічна практика є найвищою та найефективнішою формою підготовки майбутніх педагогів-музикантів, що активно впливає на творчу спрямованість мислення і, врешті-решт, визначає неповторний індивідуальний стиль роботи кожного студента майбутнього педагога [10, с. 20].

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, вищезазначений аналіз педагогічної практики дозволяє розглядати її як фундаментальну складову навчально-виховного процесу у вищій школі, провідну форму практичної підготовки студентів, особливий вид педагогічно спрямованої діяльності, що містить значний потенціал для професійного та особистісного становлення майбутнього вчителя музики. Оскільки основний зміст педагогічної практики майбутніх педагогів-музикантів складає музично-педагогічна діяльність, якій іманентно притаманний творчий характер, то, безсумнівно, ми можемо розглядати педагогічну практику як умову, засіб і результат формування досвіду творчої діяльності майбутнього вчителя музики.

Список використаних джерел

1. Алієв Ш. Г. Осваивающая практика : становление, категории, реальность. Режим доступа до ресурсу : <http://lib.co.ua/old/phylos/aliev-01/oswoenie.jsp>.
2. Болгарський А. Г. Педагогічна практика у загальноосвітніх навчальних закладах з предмету «Музика»: навч.-метод. посіб. для студ. пед. ун-тів / А. Г. Болгарський, Т. О. Бодрова. – К.: НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2008. – 130 с.
3. Боднарук І. М. Педагогічні умови оптимізації методичної підготовки майбутніх вчителів музики в процесі педагогічної практики: дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.02 «Теорія та методика навчання музики і музичного виховання» / Боднарук І. М. – К., 2006. – 198 с.
4. Горобець Т. В. Практична підготовка музичних керівників дошкільних навчальних закладів у педагогічних навчальних закладах I-II рівнів акредитації: навч.-метод. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Т. В. Горобець. – Луцьк: Вежа-Друк, 2014. – 196 с.
5. Завалко К. В. Методологія формування готовності вчителя музики до інноваційної діяльності: монографія / К. В. Завалко. – К.: Центр навчальної літератури, 2014. – 266 с.
6. Куліненко Л. Б. Освіта і практика: практика як основа і чинник модернізації сучасної освіти: філософсько-світоглядний аналіз / Л. Б. Куліненко. – Київ: Знання України, 2013. – 475 с.
7. Майський Г. Ю. Суть педагогічної практики студентів вищих навчальних закладів / Г. Ю. Майський // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. – 2013. – Вип. 30. – С. 564-567.
8. Сагатовський В. Н. Категоріальний контекст діяльнісного підходу / В. Н. Сагатовський // Деятельность: теории, методология, проблемы. – М.: Политиздат, 1990 – С. 70 – 83.

9. Сморж Л. О. Філософія : Навч. посібник. для студ. ВНЗ / Л. О. Сморж. – К : Кондор, 2004. – 416 с.

10. Танько Т. П. Теорія та практика музично-педагогічної підготовки майбутніх вихователів дошкільних закладів у педагогічних університетах : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня док. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Т. П. Танько. – Х., 2004. – 44 с.

11. Філософія освіти : Навчальний посібник / За заг. ред. В. Андрущенко, І. Передборської. – К. : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2009. – 329 с.

В статті раскрыто значення практичної підготовки майбутніх учителів музики в контексті як професійного, так і особистісного становлення майбутнього спеціаліста. Акцентовано увагу на творчому аспекті педагогічної практики, який передбачає інноваційний характер музично-педагогічної діяльності і дозволяє розглядати її як умову, засіб і результат формування досвіду творчої діяльності майбутнього учителя музики.

Ключевые слова: *практическая деятельность, педагогическая практика, творческое развитие, инновационная музыкально-педагогическая деятельность.*

The article highlights the importance of practical training of future teachers of music in the context of both professional and personal development of future specialist. The meaning of «practice» is revealed in terms of philosophical, psychological and educational aspects. Attention is paid to the dominance of the creative act (PRAXIS) in practice that elevates the role of man as creator, gives it a humanbuilding character. It is also noted that in general practice is an activity of transforming the world in accordance with the interests of the person, which includes creative activities that transform the world and make a decisive level of actual practice. It is determined that the most common form of socio-historical practice is the teaching practice, which involves entering a new student in the educational reality that gives him the opportunity to affirm the new status and role positions. Therefore, teaching practice – not just a means of acquiring professional knowledge and skills, but also a real social and psychological field of personal growth future teacher. The article notes that the practice as a pedagogical category, objective phenomenon of pedagogical activity is reflected in its interpretation of different angles such as: a specific form of training future professionals; a kind of practice of students; means of ensuring unity of theoretical and practical training of students to the diverse of educational activities. The guiding principle for the implementation of practical training is the Principle of pedagogical orientation that allows natural entry of a student into the future profession. The main content of teaching practice is recognized as the teaching activity. The activity approach can be shown in the practical training of cognitive and creative activity of students. The key task of teaching practice is the development of individual creative abilities of future teachers. Also, the article analyzes the character, the generalized functions of teaching practice, and it reveals the specific functions of music and teaching practice. The author of the article emphasizes the importance of the creative aspect of teaching practice, which involves the using the innovations by a future teacher-musician that is directly related to the search of new forms, methods and techniques of musical and educational activities and, therefore, opens the own professional potential of the individual student, forms his creativity. It is emphasized that teaching practice leads to a higher degree of the pedagogical creativity, invention that is provided with the creatively directed musical and educational activities. To sum up, teaching practice as a fundamental component of the educational process in higher education, the leading form of practical training of students includes significant potential for professional and personal development of future music teachers.

Key words: *practical work, pedagogical practice, creative development, innovative music and educational activities.*

УДК 376 (438)

Ігнатишин Марія Власівна,
кандидат економічних наук, доцент,
Мукачівський державний університет

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФІНАНСИСТІВ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ

У статті розглядається проблема формування професійної компетентності студентів вищого навчального закладу з точки зору використання інноваційних методів навчання. Професійна підготовка студентів – педагогічний процес, результатом якого є формування професійної компетентності майбутнього економіста, що є важливою характеристикою діяльності фахівця. Автором представлено та узагальнено зміст і значення кейс-методу як одного із інтерактивних методів навчання. З метою внутрішнього забезпечення вищими навчальними закладами якості вищої освіти розроблено критерії формування компетентності студентів, які забезпечать результат професійної підготовки майбутніх фінансистів.

Ключові слова: *компетентнісний підхід, компетентність, професійна підготовка, інтерактивні методи навчання, кейс-метод.*

Постановка проблеми. Сучасний світовий освітній простір постійно поповнюється новим змістом знань. Виникають нові сфери відносин у формуванні змісту навчання основних спеціальностей і дисциплін. У сучасних умовах важливе місце відводиться забезпеченню високого професійного рівня випускників ВНЗ за допомогою впровадження інноваційної моделі фахової підготовки студентів, яка розробляється та впроваджується у навчальний процес відповідно до сучасних вимог ринку праці України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемі формування професійної компетентності майбутніх економістів присвячено багато публікацій вітчизняних вчених. Таких як: В. Василевич [1], Г. Чепорова [2], О. Ляшенко [3] та ін.

Мета статті - моделювання професійної компетентності у студентів на основі використання інноваційних методів навчання.

Результати дослідження. В основу всіх новацій, які впливають на рівень викладання навчальної дисципліни у ВНЗ,

передусім, мають бути покладені інтерактивні методи навчання, які є одним із найважливіших напрямів удосконалення фахової підготовки спеціаліста, що відповідає сучасним вимогам та потребам ринку праці. Інтерактивні методи збагачують традиційний підхід до навчання студента, оскільки в нових умовах студент стає активним учасником навчально-виховного процесу та перебуває в центрі взаємодії, має змогу проявити свої знання та визначити для себе їх рівень, розкрити свій потенціал, навчитися працювати як у команді, так і самостійно. Викладачу економічних дисциплін під час розроблення методик інтерактивного навчання необхідно забезпечити тісний взаємозв'язок пропонованого ним матеріалу із законодавством та практичною діяльністю, які постійно зазнають змін та вдосконалень. Правильному та доцільному використанню інтерактивних методів навчання при підготовці фахівців з фінансів має передувати чітке розуміння викладачем їх сутності, видів та особливостей.